

عنوان مقاله:

رویکرد داوری در حوزه مالکیت فکری در حقوق تجارت بین الملل

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات جدید در علوم انسانی، دوره 1، شماره 6 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مجید مهدوی - دانشجوی فوق لیسانس حقوق تجارت بین الملل دامغان

فخرالدین ابویه - عضو هیات علمی دانشگاه دامغان

خلاصه مقاله:

در سالهای کنونی سازمان جهانی مالکیت فکری نه تنها در ابعادی چون آموزش و ترویج حقوق مالکیت فکری بلکه حتی در زمینه حل و فصل اختلافات نیز نقش موثری در عرصه بینالمللی ایفا نموده است. چرا که در عمل شرکتهای و موسسات فعال در زمینه تولید و تکثیر آثار فکری و علمی ترجیح میدهند برای حل و فصل اختلافات خود از روشهای غیر دادگاهی و غیر قضایی استفاده کنند و در میان چارچوبهای متعددی که در جهان کنونی برای حل و فصل غیرقضایی اختلافات در زمینه مالکیت فکری وجود دارد، سیستم سازمان جهانی مالکیت فکری یکی از بهترینها در نوع خود به شمار میآید. عدم مرجعی فراملی برای رسیدگی به دعاوی مالکیت فکری و فقدان یک کنوانسیون بینالمللی ناظر بر صلاحیت دادگاهها در دعاوی یادشده از یک سو و مزایای نهاد داوری از سوی دیگر، سبب شده است که طرفین چنین اختلافی ساز و کار داوری را برای حل و فصل اختلافات خود برگزینند. این شیوه حل اختلاف که مشروعیت خود را از توافق طرفین اختلاف کسب میکند، به علت تخصصی بودن، سرعت، بیطرفی، محرمانه و کم هزینه بودن و نیز آزادی طرفها در انتخاب داوران و قانون ماهوی و شکلی حاکم بر داوری و حتی نحوه اجرای رای، هم در دعاوی داخلی و هم در دعاوی بینالمللی مورد اقبال فراوان است. نظام داوری مرکز داوری و میانجیگری سازمان جهانی مالکیت فکری (واپیو)، یکی از مصادیق داوری سازمانی است که با هدف تسهیل حل اختلافات تجاری در حوزه مالکیت فکری ایجاد گردیده است. این نهاد هر چند بسیار جوان است، اما آنچه بدان اهمیت میبخشد، این است که تنها نمونه داوری سازمانی در حوزه اختلافات بینالمللی با موضوع مالکیت فکری است.

کلمات کلیدی:

مالکیت فکری، داوری، محرمانه بودن، مقررات داوری واپیو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/628536>

